

A törvényszék ... jogtanácsos (...) által képviselt ... (... szám alatti lakos) felperesnek - a ... jogi főelőadó által képviselt ... Rendőr-főkapitányság (...) alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt, a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon indított perében a 2015. november 9-én kelt ... számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 6. sorszámú fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000.- (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 433.100.- Ft illetmény különbözet és 2014. szeptember 15-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 30.000.- Ft perköltség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet indokolása szerint, az alperes 2013. augusztus 1. és 2015. október 31. között a felperes garantált illetményét nem egészítette ki a garantált bérminimumra mivel csak 102.700.- forintot folyósított garantált illetményként, illetve 2015-ben jogalap nélkül csökkentette az összilletményt. A munkáltatói döntésen alapuló illetményrész ugyan csökkenthető volt, de az alperes nem igazolta, hogy az írásban megtörtént. 2015. évben pedig az alperes negatív minősítése hiányában csökkentette le a besorolási okirat szerint a felperesnek fizetett munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt, amely kizárólag negatív eredményű minősítés esetén vonható el.

Az ítélet indokolása szerint 2013. augusztus 1-től december 31-ig, havi 11.300.- Ft volt a különbözet, mivel a garantált bérminimum összege ez évben 114.000.- Ft volt. 2014. évben továbbra is változatlan volt a kimutatott garantált illetmény, ami szintén nem érte el az ekkor irányadó 118.000.- forintot, így a havi különbözet 15.300.- Ft volt.

2015. július 1. és október 31. között pedig az alperes által 2015. július 7-én keltezett besorolási okirat szerint ugyan már a jogszabály szerinti garantált bérminimumra kiegészítés volt megjelölve, de csökkentette az alperes a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt 9.200.- forintra, azonban a 2014. december 31-én érvényes összilletmény változatlanságát biztosítani kell, az csak a felek közös megegyezése alapján csökkenthető. Így a havi különbözet 19.300.- Ft.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte, és a jogszabályokat nem összességében értelmezte. Utalt ismételtén a bírói gyakorlat körében az EBH 2006.1544. számú döntésre, amely szerint alanyi jogon nem külön-külön illeti meg a közalkalmazottat az illetmény, a kinevezés az összilletményre vonatkozik, és garantált illetményként csak a garantált bérminimum illeti meg. Hivatkozott a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a ... Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hasonló ügyben hozott a keresetet elutasító ítéletére is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a garantált illetményen felül illeti meg a felperest, a garantált illetményt azonban nem biztosította az alperes önállóan, csak az összilletményt utólagosan magyarázza úgy, hogy az tartalmazza a jogszabályban előírt garantált illetményt. Annak van azonban csak jelentősége, amit dokumentáltan az alperes „parancsosított”. Az igaz, hogy besorolási okiratban 2015. januárjában megtörtént a garantált illetmény kiegészítése, de ha helyesen állapította volna meg azt a korábbi években az alperes - tehát felemelte volna a garantált illetményrészt a munkáltató által adott illetményrésztől függetlenül - akkor megállapítható, hogy ahhoz képest csökkent a felperes összilletménye is.

Az alperes az országos bírói gyakorlattal ellentétes egy ítéletet ragadott ki, ami jogilag nehezen értelmezhető. Ezzel szemben sok határozat a felperes álláspontjával egyezően marasztalta az alperest.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú ítélet indokolása az évenként elmaradt összegeket nem tartalmazza, csak a havi különbözetet, de annak alapulvételével megállapíthatóan a 2013. évi 56.500.- Ft, a 2014. évi 183.600.- Ft és a 2015. évi 193.000.- Ft, ez adja ki összesen az alperes marasztalásának összegét, amely szerint összesen 433.100.- Ft illetmény-különbözetet utólag megfizetni tartozik.

Az így kiegészített tényállás alapján megállapította a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet megfelel az irányadó jogszabályoknak és a bírói gyakorlatnak.

A munkáltatói illetményrész ugyan a 2013. január 7-én kelt besorolási okirat szerint 28.500.- Ft volt, ami 2013. és 2014-ben és 2015. első félévben nem változott a becsatolt áprilisi bérjegyzék szerint sem, az alperes ezt nem is vitatta. A 2013. augusztusi jogszabály-módosítás folytán nem történt meg ennek módosítása, vagy más okirattal sem igazolta az alperes, hogy a garantált illetményt felemelte volna a jogszabály által előírt mértékre, vagy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkentette volna.

Ebből az a ténybeli következtetés vonható le, hogy az alperes a garantált illetményt nem emelte a jogszabály előírásának megfelelően, csak a perbeli védekezése az, hogy a garantált illetmény emelését a felperes annak ellenére megkapta, hogy erről írásban nem tájékoztatta őt az alperes.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a munkáltató nem hozott olyan határozatot 2015. július előtt, amiből kitűnne, hogy a garantált illetmény emelését a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével teljesítette. Így tényszerűen nem volt megállapítható, hogy az alperes a garantált illetmény összegének emelésére vonatkozó kötelezettségének eleget tett 2013. és 2014. évben és 2015. első félévben.

Az igaz, hogy a 2015. évi júliusi besorolást tartalmazó okirat már a jogszabályban előírt garantált illetményt tartalmazza és a keresetindításra nyitva álló határidőben a felperes nem indított pert az alperes ellen, azonban a felperes által keresetlevelében megjelölt bírói gyakorlat szerint a helytelenül megállapított munkabér (illetmény) tekintetében a jogosult az elévülési időn belül nem veszti el a neki jogszabály szerint járó, de ki nem fizetett díjazás követelhetőségére vonatkozó jogát. 2015. júliusi határozatában az alperes formálisan is teljesítette a garantált illetmény munkáltatói határozatba foglalását és az előző években általa kifizetett összilletményhez képest a felperes illetménye nem csökkent, továbbra is 131.200.- Ft maradt. (a 2015. júliustól járó illetménypótlékot nem számítva)

A felperes által kifejtett és a bírói gyakorlat által is elfogadott jogértelmezés alapján azonban nem a

munkáltató által ténylegesen kifizetett - a felperes által vitatott - összeghez kell viszonyítani azt hogy csökkent-e a közalkalmazotti illetménye, hanem a jogszabályban előírt garantált illetménynek megfelelően szükséges, de elmulasztott emelés összegét is figyelembe véve, a kereset alapján a bíróság által megállapított összegéhez.

Ez a perbeli esetben a fellebbezés és a másodfokú bíróság által elvégzett számítás szerint 2015-ben ez 150.500.- Ft volt (131.200.- + 19.300.- Ft hiányzó különbözet), ezért a 2015. évi besorolási okirat szerinti összesen 137.600.- Ft illetmény ehhez képest kisebb összegű.

Mindezekre figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - e kiegészítő indoklással - a törvényszék az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét helybenhagyta.

A kis perértékű perekre vonatkozó fellebbezési záradék szükségtelen volt az elsőfokú ítéletben, mivel az a fizetési meghagyással kapcsolatos perekben irányadó, de ez nem jelentett lényeges eljárási hibát, így a másodfokú bíróság tárgyaláson bírálta el a fellebbezést.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, kötelezte az alperest, a Pp. 239. § és 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési perköltségének (jogtanácsosi díj) megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket pedig az alperes személyes illetékmentessége alapján az állam viseli.

..., 2016. január 14. napján

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő